

- Po drugie odmienne *prima facie* traktowanie zawarte w art. 12 ust. 5 TRLIS, dalekie od tego, aby stanowiło ono wybiórczą korzyść, służy postawieniu na płaszczyźnie równości wszystkich transakcji nabycia udziałów, niezależnie od tego, czy są one krajowe czy też zagraniczne: w wyniku niemożności dokonania połączeń transgranicznych, amortyzacja podatkowa finansowej wartości firmy może mieć miejsce tylko na szczeblu krajowym, z którego to względu oczywiście istnieją umożliwiające to przepisy systemu podatkowego. W tym znaczeniu art. 12 ust. 5 TRLIS rozciąga jedynie tę możliwość na nabycie udziałów w majątku zagranicznych spółek, która to transakcja stanowi funkcjonalny ekwiwalent najbardziej zbliżony do połączeń krajowych, a w związku z tym stanowi część systematyki i logiki systemu hiszpańskiego.
- Pomocniczo, decyzja Komisji jest nieproporcjonalna ponieważ przynajmniej jego stosowanie do przypadków przejścia kontroli nad spółkami zagranicznymi powinno być zrównane z sytuacjami połączeń krajowych, w związku z czym jego stosowanie jest uzasadnione przez systematykę i logikę systemu hiszpańskiego.
- 2) Zarzut drugi dotyczy istnienia oczywistego naruszenia procedury poprzez naruszenie przepisów proceduralnych mających zastosowanie do pomocy istniejących.
- Zaskarżona decyzja oddala argumenty dotyczące równorzędności funkcjonalnej przepisu, poprzez brak uwzględnienia tego, iż transgraniczne połączenia wewnątrz UE okazują się w praktyce niemożliwe. Zdaniem Komisji przyjmowanie kolejnych dyrektyw UE w tej dziedzinie, z których wszystkie były późniejsze od wejścia w życie spornego przepisu, usunęło wszelkie bariery lub przeszkody, jakie mogły istnieć. Strona skarżąca uważa w tym zakresie, że nawet jeżeli przyjąć by tezę Komisji oraz jeżeli dyrektywy UE rzeczywiście usunęłyby prze-

szkody w transgranicznych połączeniach, *quod non*, to i tak mielibyśmy do czynienia z pomocą istniejącą. Tymczasem postępowanie dotyczące istniejących pomocy różni się w istotny sposób od postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie, w związku z czym dokonano istotnego naruszenia przepisów proceduralnych.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE poprzez naruszenie prawa przy identyfikacji beneficjenta przepisu.

— Nawet jeżeliby przyjąć, iż art. 12 ust. 5 zawiera elementy pomocy państwa, to i tak Komisja powinna była dokonać wyczerpującej oceny gospodarczej w celu określenia kto jest beneficjentem jej potencjalnej pomocy. Skarżąca uważa, że w każdym razie beneficjentami pomocy (w postaci nadmiernej ceny nabycia udziałów) będą zbywcy udziałów, a nie, jak twierdzi Komisja, hiszpańskie spółki, które zastosowały ten przepis.

Postanowienie Sądu z dnia 14 marca 2011 r. — Global Digital Disc przeciwko Komisji

(Sprawa T-259/08) ⁽¹⁾

(2011/C 139/54)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.